இறுதி மெய்ப்பற்று: யுத்தப் பகுதியில் தொழுகை

பாடம் 7 நவம்பர் 15, 2025

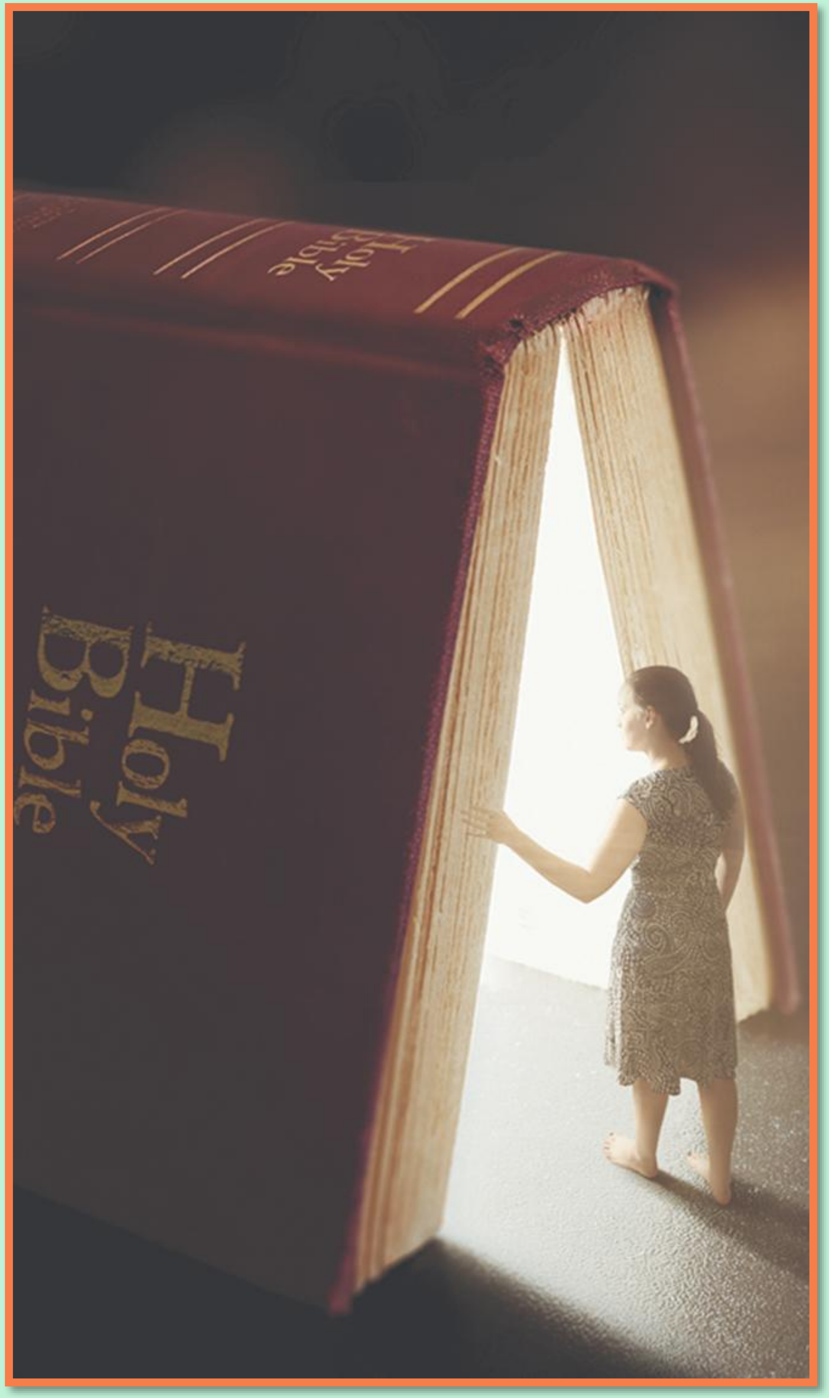

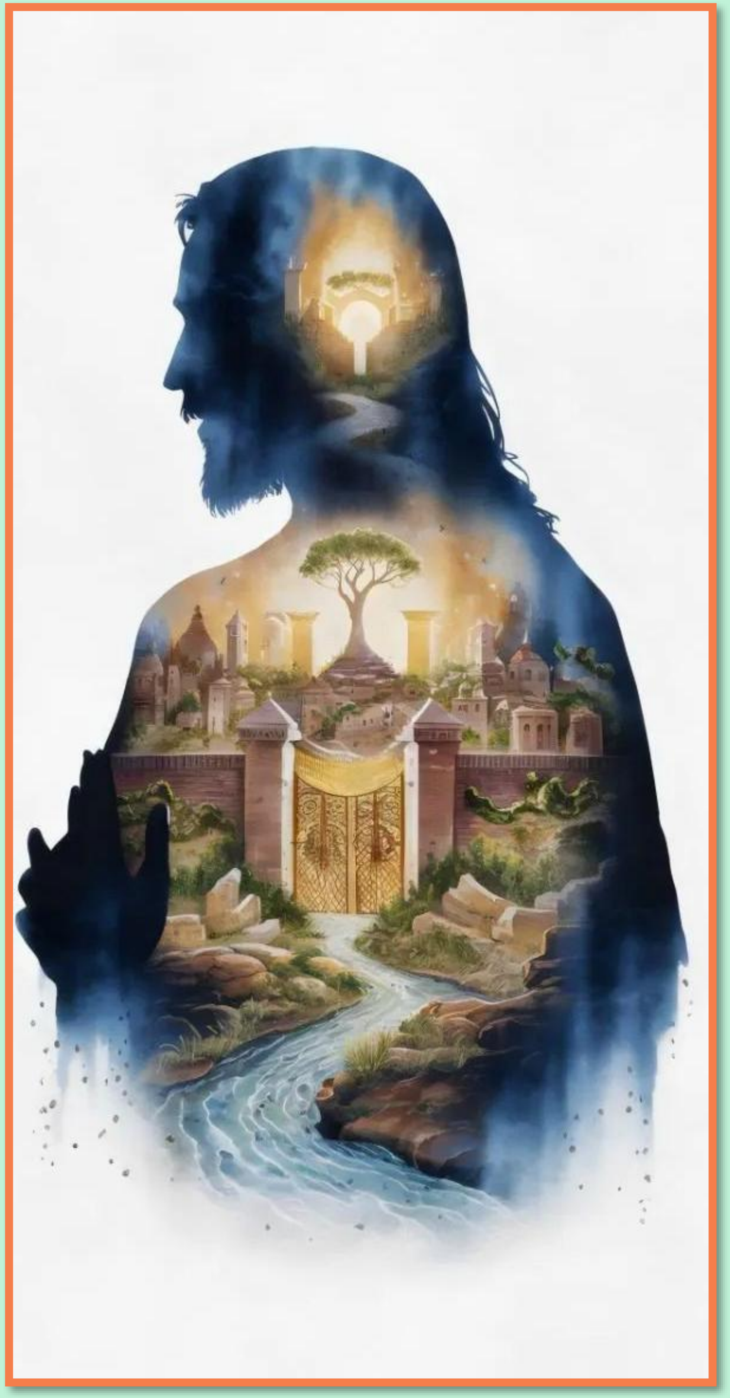

"முதலாவது தேவனுடைய
ராஜ்யத்தையும்
அவருடைய நீதியையும்
தேடுங்கள், அப்பொழுது
இவைகளெல்லாம்
உங்களுக்குக்கூடக்
கொடுக்கப்படும்."

மத்தேயு 6:33

அற்புதவிதமாய் யோர்தானை கடந்ததை கண்டு, எல்லா கானானிய இராஜாக்களும் கலக்கமடைந்தார்கள் (யோசு 5:1). உடனடியாக கைப்பற்றுவதற்கு மைதானம் தயார் செய்யப்பட்டது.

இருப்பினும், இது இஸ்ரவேலின் முதல் முன்னுரிமை அல்ல. அவர்கள் முதலில் தேவனோடு தொர்பு கொள்ள வேண்டும்.

வெற்றியின் மத்தியில், ஏபால் மற்றும் கெரிசீம் மலைகளுக்கு இடையே ஒரு பெரிய சந்திப்பில் தங்களை தேவனுக்கு மீண்டும் அர்ப்பணிக்க ஒரு இடைவெளி எடுக்க முடிவு செய்தனர்.

ஏறக்குறைய வெற்றியை முடித்து, அவர்கள் வழிபாட்டின் ஒரு புதிய மைல்கல்லை அடைந்தனர்: அவர்கள் சீலோவில் ஆசரிப்புக் கூடாரத்தை நிறுவினர்.

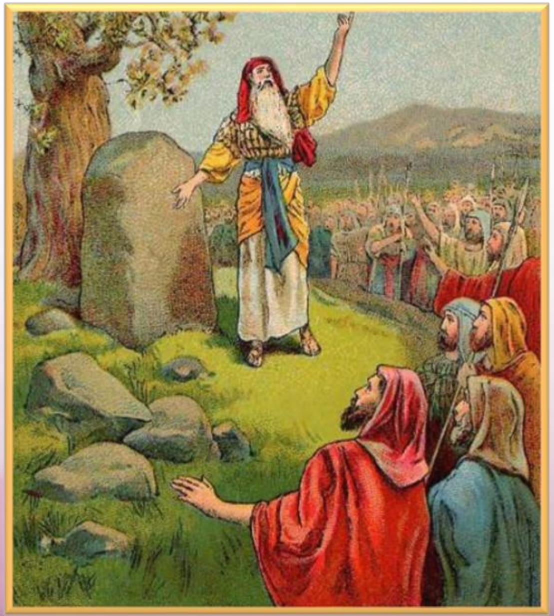

வெற்றிக்கு முன்னான தொழுகை:

- உடன்படிக்கையை புதுப்பித்தல் (யோசுவா 5:1-9)
- கானானில் முதல் பஸ்கா (யோசுவா 5:10-12)

மலைகளின் மத்தியில் தொழுகை:

- தொழுகைக்கு ஒரு பலிபீடம் (யோசுவா 8:30-31)
- நியாயப்பிரமாணத்தை நினைத்தல் (யோசுவா 8:32-35)

தொழுகை செய்வதற்கு ஒரு சிறப்பான இடம்:

- ஆசரிப்புக்கூடாரத்தை எழுப்புதல் (யோசுவா 18:1)

வெற்றிக்கு முன்னான
தொழுகை

உடன்படிக்கையை புதுப்பித்தல்

"அக்காலத்திலே கர்த்தர் யோசுவாவை நோக்கி: நீ கருக்கான கத்திகளை உண்டாக்கி, திரும்ப இரண்டாம்விசை இஸ்ரவேல் புத்திரரை விருத்தசேதனம்பண்ணு என்றார்." (யோசுவா 5:2)

கில்கால் என்பது இஸ்ரவேலின் பாளையத்திற்கு கொடுக்கப்பட்ட பெயர், இது வெற்றியின் ஆரம்ப காலத்தில் கட்டளை மையமாக இருந்தது. இந்த பெயருக்கு என்ன முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டது (யோசு. 5:9)?

எகிப்தை கடந்து வந்து 40 வருடங்கள் ஆகியிருந்தாலும், இஸ்ரவேலர் இன்னும் தாங்கள் வாக்களிக்கப்பட்ட தேசத்திற்குள் நுழையவில்லை. இப்போது, அவர்களுடைய கால்கள் அதை மிதித்துக்கொண்டிருந்தன. "எகிப்தின் நிந்தையை" அகற்றி, தேவனுடன் உடன்படிக்கையை புதுப்பிக்க வேண்டிய நேரம் இது.

Before eating the first Passover, Israelite males were circumcised, for no uncircumcised person could partake of it (Ex. 12:48). But because they refused to enter Canaan the first time, the covenant was broken, and no Israelite was circumcised in the wilderness (Josh. 5:5).

To renew the covenant, it was necessary to repeat that physical sign (Gen. 17:10). This act put what was important first. For us, it is an example to follow: "But seek first his kingdom and his righteousness, and all these things will be given to you as well." (Mt. 6:33).

கானானில் முதல் பஸ்கா

"இஸ்ரவேல் புத்திரர் கில்காலில் பாளயமிறங்கியிருந்து, மாதத்தின் பதினாலாம் தேதி அந்திநேரத்திலே எரிகோவின் சமனான வெளிகளிலே பஸ்காவை ஆசரித்தார்கள்." (யோசுவா 5:10)

From Egypt to Canaan, Israel followed a "chiastic" process, repeating the events in reverse order:

Egypt → Circumcision and Passover → Crossing the Red Sea → Desert → Crossing the Jordan → Circumcision and Passover → Canaan

The first Passover was a symbol of the liberation from Egypt. The second Passover, celebrated by the new generation, was a symbol of their taking possession of the Promised Land.

Shortly before his crucifixion, Jesus gave this rite a new meaning, with new symbols: the lamb became bread, and the blood became wine.

They are now symbols of the body and blood of our Redeemer, who brings us out of Egypt (that is, out of our sin), and brings us to the Promised Land (1 Cor. 11:23-26).

மலைகளுக்கு மத்தியில் தொழுகை

தொழுகை செய்வதற்கு ஒரு பல

"அப்பொழுது யோசுவா: ... ஏபால் பர்வதத்தில் இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய கர்த்தருக்கு இருப்பாயுதம்படாத முழுக்கற்களால் ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டினான்." (யோசுவா 8:30)

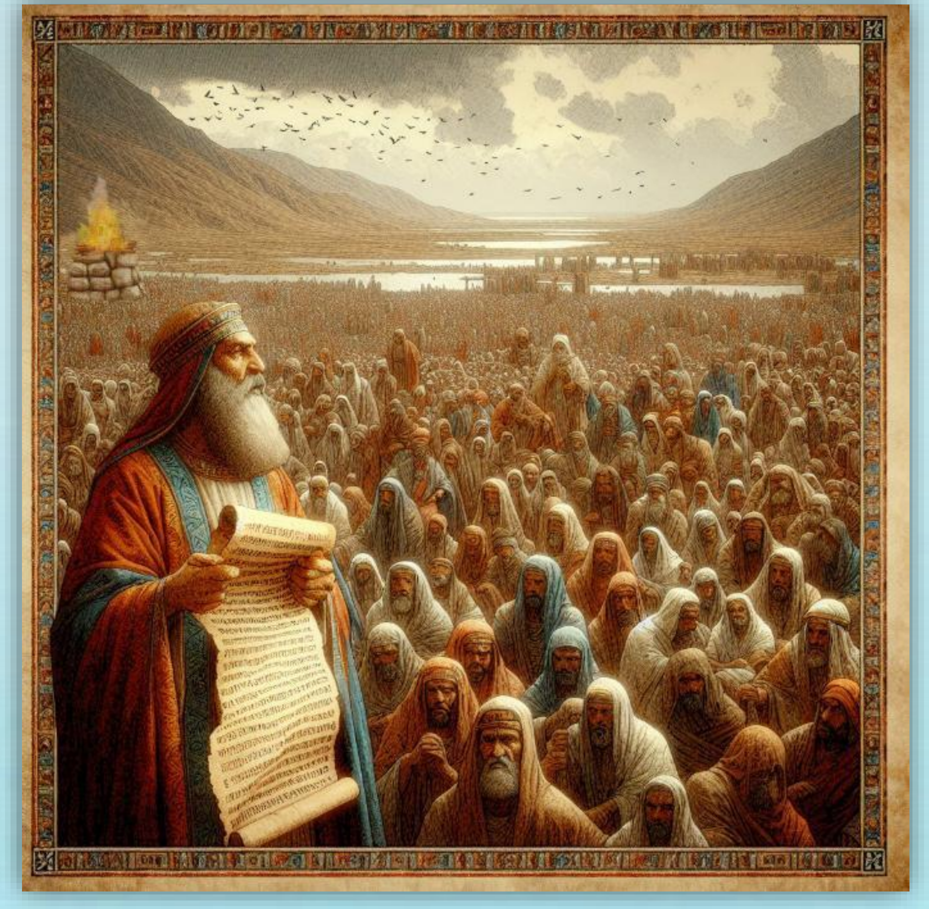

Moses had commanded that upon entering Canaan, an altar should be built on Mount Ebal, and praise should be given to God (Deut. 27:5-7). Why on Mount Ebal and not on Gerizim?

Both the altar and the laws that were to be written on a monument and read to the people were related to blessings and curses. (Deut. 27:12-13). The blessing was pronounced on Gerizim, and the curse on Ebal.

Jesus became a curse for us, so that we might receive the blessing (Gal. 3:13-14).
This altar is, for us, a clear image of Jesus' sacrifice on our behalf.

In the midst of conquest, Israel sought a moment to rededicate itself to God. This is an invitation for us to imitate their example, rededicating ourselves to God, not only individually, but also as God's chosen people.

நியாயப்பிரமாணத்தை நினைத்தல்

"இஸ்ரவேல் புத்திரருக்கு முன்பாக மோசே எழுதியிருந்த நியாயப்பிரமாணத்தை அவன் அங்கே கற்களில் பேர்த்தெழுதினான்." (யோசுவா 8:32)

After building the altar on Mount Ebal, Joshua set up some stones and plastered them with lime. Then he wrote on them a copy of the law [Deuteronomy, which included the Ten Commandments and various laws, along with blessings and curses] (Josh. 8:32; Deut. 27:2-3).

Finally, the law was read to the people, divided into two parts—one on each mountain side (Josh. 8:33-35). In this way, the covenant between God and his people was renewed.

This is a calling for us as well.
As God's remnant people, we must periodically renew our covenant with Him, remembering how He has led us this far and the blessings He has bestowed upon us.

In addition to our personal renewal, the Holy Communion also provides us with that special moment of renewal as the people of God.

தொழுகை செய்வதற்கு ஒரு சிறப்பான இடம்

ஆசரிப்புக்கூடாரத்தை எழுப்புதல்

"இஸ்ரவேல் புத்திரரின் சபையெல்லாம் சீலோவிலே கூடி, அங்கே ஆசரிப்புக் கூடாரத்தை நிறுத்தினார்கள். தேசம் அவர்கள் வசமாயிற்று." (யோசுவா 18:1)

The land had been subdued by Israel. The territory had been divided among the most prominent tribes, although seven tribes had not yet received their share. The warriors of Reuben, Gad, and the half-tribe of Manasseh were to be sent to their possessions beyond the Jordan.

Before the tribes separated, a special and essential act was performed: the erection of the Tabernacle, the center of Israel's worship (Josh. 18:1).

The Sanctuary, as God's visible dwelling place, was the point of unity where all united in worship. Without God's presence, the possession of the land was meaningless.

Today, when there are still modern and postmodern giants to overcome, it is vitally important that we focus our attention on the Heavenly Sanctuary, where Jesus intercedes for us.

"It had not been many weeks since Moses gave the whole book of Deuteronomy in discourses to the people, yet now Joshua read the law again."

Not alone the men of Israel, but "all the women and the little ones" listened to the reading of the law; for it was important that they also should know and do their duty. [...]

Every chapter and every verse of the Bible is a communication from God to men. We should bind its precepts as signs upon our hands and as frontlets between our eyes. If studied and obeyed, it would lead God's people, as the Israelites were led, by the pillar of cloud by day and the pillar of fire by night.

EGW (Patriarchs and Prophets, pp. 500-504)